

τερόν σε κυρίως καλεῖν ἔστι κατὰ τὸν "Ομηρον· τοὺς μὲν γάρ οὐδὲν οἶον ἄγασθαι κεκτημένους παρειλήφαμεν, τοὺς δὲ ἐπὶ ἑνὶ μόλις ήδύ τὴν βασιλείαν σεμνύναντας· σὺ δέ, ὡς κράτιστε, πάσας ὅμοῦ συλλαβὼν τὰς ἀρετὰς, πάντας ὑπερεβάλου εὔσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ καὶ σωφροσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ φιλοτιμίᾳ καὶ μεγαλοψυχίᾳ βασιλικῇ πρεπούσῃ ἀξίᾳ.

16 Ἀναίμακτον δὲ καὶ καθαρὰν φόνου πάντων τῶν πώποτε γενομένων μόνην τὴν σὴν ἡγεμονίαν ὁ πᾶς αἰών αὔχει. Ἡδονῇ δὲ τὰ σπουδαῖα τοὺς ὑπηκόους κελεύεις παιδεύεσθαι, εύνοίᾳ τε καὶ αἰδοῖ τὴν περὶ σὲ σπουδὴν καὶ τὰ κοινὰ ἐνδεικνυσθαι.

17 "Ωστε μοι πάντων ἔνεκεν ἀναγκαῖον καταφαίνεται ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν συγγράφοντι, σοὶ προσφωνῆσαι. Τίνι γάρ μᾶλλον οἰκειότερον τοῦτο ποιήσω, πολλῶν καὶ θεσπεσίων ἀνδρῶν ἀρετὴν ἀφηγεῖσθαι μέλλων καὶ τὰ συμβάντα περὶ τὴν καθόλου ἐκκλησίαν, ὅσοις τε ἔχθροῖς ὑπαντήσασα εἰς τοὺς σοὺς καὶ τῶν σῶν πατέρων λιμένας κατῆρεν.

18 "Αγε οὖν, ὡς πάντα εἰδώς καὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἔχων καὶ μάλιστα τὴν εὔσεβειαν, ἦν ἀρχὴν εἶναι σοφίας θεῖός ἔστι λόγος, δέχου παρ' ἐμοῦ ταύτην τὴν γραφὴν καὶ ἔξετασον, καὶ τὰς τῆς σῆς ἀκριβείας προσθέσεις τε καὶ ἀφαιρέσεις προσαγαγὼν τοῖς σοῖς πόνοις κάθαρον· πάντως γάρ ὅπῃ ἀν σοὶ φίλον δοκῇ, ταύτη καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι χρήσιμον καὶ λαμπρὸν φανεῖται οὐδ' ἐπιθήσει τις δάκτυλον τῇ δοκιμασίᾳ τῇ σῇ.

19 Πρόεισι δέ μοι ἡ γραφὴ ἀπὸ τῆς Κρίσπου καὶ Κωνσταντίνου τῶν Καισάρων τρίτης ὑπατείας μέχρι τῆς ἐπτακαιδεκάτης τῆς σῆς. "Εδοξε δέ μοι | καλῶς ἔχειν εἰς ἐννέα μέρη τὴν πᾶσαν πραγματείαν διελεῖν. Περιέξει δὲ ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος τόμος τὰ ἐπὶ Κωνσταντίνου συμβάντα ταῖς ἐκκλησίαις· ὁ δὲ τρίτος καὶ τέταρτος τὰ ἐπὶ τῶν αὐτοῦ παίδων·